

2-96

TÖH

NÄ

TÖHNÄ 2/96

JULKAISIJA:
Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:
Kati Palsanen

TOIMITUSKUNTA:
Mona Laine
Antti Karessuo
Johanna Peltola

PAINOPIIKKA:
Monikko

SEURAAVA TÖHNÄ ILMESTYY:
lokakuussa

PÄÄKIRJOITUS

Tervehdys rakkaat TapMelaiset! Jälleen on uusi partiovuosi aluillaan uusine kujeineen ja haasteineen.

Koulujen kesälomat on takana ja arki alkanut. Kesästä on kuitenkin vielä suunnaton määrä muistoja jokaisen pienessä mielessä, vähintään niiden, joiden kesään kuului partioleiri. Tänä kesänä oli jokaisella ainakin mahdollisuus saada unohtumattomia kokemuksia. Alle 12-vuotiaille järjestettiin OEK:n kanssa yhteinen Spider -leiri Nuuksion Myllyjärvelle, joka ei taatusti jäänyt Loiston varjoon. Kaikki yli 12-vuotiaat osallistuivat tietenkin koko Suomen partiolaisten kesäleirille Loistolle. Leiri 15 000 :n muun partiolaisten kanssa oli varmasti unohtumaton kokemus.

Nyt on kuitenkin aika siirtää katse taas tulevaan. TapMessa aloittaa toimintansa yksi uusi tyttö- ja poikavartio sekä kolme laumaa saavat uudet johtajat. Toimintansa aloittavat myös kaksi uutta vaeltajaryhmää. Tsemppiä uusille ja vanhoille johtajille ja kiitokset edellisestä vuodesta. Tehdään kaikki yhdessä ensivuodesta jälleen ainakin yhtä hyvä kuin edellisestä!

Tulevan vuoden ohjelmaan kuuluu tietenkin perinteiset retket. Syksyllä yksi retki vartiolaistille ja yksi sudenpennuille sekä yhteinen jouluretki. Keväällä samoin yksi vartiolaisten-, yksi sudareiden- ja yksi yhteinen retki. Syksyllä lähdetään myös purjehtimaan vartiolaisten kanssa valborgilla, joka on Pääkaupunkiseudun partiolaisten kaksimastoinen purjelaiva. Talvella mennään toki Himoksella laskettelemaan ja keväällä on joka vuotinen riihitys. Ensi kesänä on lippukunnan oman kesäleirin vuoro. Toivottavasti vartiot osallistuvat myös mahdollisimman paljon partiotaitokilpailuihin.

Hauskaa syksyn alkua vielä kaikille ja partion merkeissä tavataan!

Kati

SPIDER -96

Spider -96 oli TapMen ja OEK:n yhteistyössä järjestämä kesäleiri. Leiri oli tarkoitettu niille, jotka eivät vielä ikänsä puolesta päässeet Loistolle. Kuten kohta tulette huomaamaan Spider ei taatusti jäänyt Loiston varjoon.

Lähtö leirille tapahtui Tapiolasta Hotelli Gardenin edestä, minne kokoontuikin tänä kauniina kesäkuun päivänä sankka joukko pienempiä ja isompia partiolaisia. Kun bussi oli saatu pakattua lähes persuamispisteeseen saattoi jännittävä matka kohti Nuuksion Myllyjärveä alkaa.

Perille päästyämme oli hyvä aloittaa ohjelma armottomalla rakentelulla. Teltat kohosivatkin metsään yhdessä hujauksessa. Jokainen telttakunta rakenteli vielä itselleen kaikenlaista tarpeellista kuten roskiksen ja makuupussin tuuletustelineen. Ensimmäisen päivän ohjelmaan kuului vielä

mm. leirihuivien painamista, lipunryöstöä ja koko päivä huipentui iltanuotioon. Nuotiolla vieraili myös hämiksien kaveri, joka kertoi mustanlesken varastaneen hämiksien peiton ja pilkkoneen sen metsään pieniksi palasiksi, eikä hämis pystynyt enää nukkumaan öisin. Onnaksi kaikki pienet partiolaiset olivat heti valmiita auttamaan hämistä ja peiton palasia löydettiinkin ansiokkaasti leirin aikana.

Seuraava päivä aloitettiin perinteisellä lipunnostolla kuten kaikki tulevatkin leiripäivät. Aamupäivän ohjelmassa oli maastorundi eli kierreltiin vartioissa rastiilta toiselle ja tehtiin kaikkea jännää kuten ammuskeltiin jousipyssyillä ja revitettiin ramboradalla. Päivällä askarreltiin kipsinaamarit, jonka jälkeen kaikki olivat enemmän tai vähemmän kipsissä. Kun ylimääräiset kipsit oli saatu vedessä lutraamisen ohessa pois oli aika väsäillä omat hämähäkit. Hämiksille tehtiin jalat piippurassista, vartalo tinasta ja lopuksi

maalattiin vielä silmät. Ai, että tuli hienoja. Tämäkin päivä oli hyvä lopettaa iltanuotioon.

Tiistiaamun auringon paiste oli kuin tilattu suurta yllätystä varten. Uimapuvut ja pyyhkeet reppuun ja menoksi. Pakkaututtiin taas bussiin ja retki kohti tuntematonta saattoi alkaa. Jokaisella pikku partiolaisella pyöri päässään vain yksi ajatus: "mihinköhän ihmeeseen me ollaan menossa". Lopulta jännitys saattoi laueta bussin karauttaessa Serenan parkkipaikalle. Hillittömän kiljumisen ja huutamisen jälkeen saatoimme siirtäytyä vesipuistoon ihan sisälle asti. Jokainen sai varmasti liukua vesiliukumäistä ja pulikoida vedessä koko sielunsa kyllyydestä. Välillä käytiin tankkaamassa Serenan luolaravintolassa wienerleikkeet ja ranskalaiset. Kaikki kiva loppuu aikanaan niin myös tämäkin. Bussilla takaisin leiriin ja jännittämään vanhempien tuloa. Iltaohjelmassa oli vielä näet vierailuilta. Vanhemmille näytettiin leiriä ja vietettiin iltanuotiota. Kun vanhemmat olivat lähtennet menivät leiriläiset nukkumaan väsyneinä, mutta onnellisina.

Keskiviikkona maalattiin kipsinaamarit ja käytiin kisailemassa leiriolympialaisten merkeissä Pirttimäessä. Sateen ylttäessä takaisin Pirttimäestä oli tultava autoilla. Puolentunnin sadekuuron aikana oli hyvä suunnitella iltanuotiolle ohjelmia telttakunnittain. Päättyjäsiiltanuotio vietettiin iloisissa tunnelmissa leikkien ja laulellen sekä katsellen näytelmiä.

Viimeinen päivä kului lähestulkoon purkamisessa ja pakkaamisessa, mutta onneksi ehdittiin vielä myös leikkimään ja pelailemaan Pirttimäen hyväksi todetulla ulkoilualueella, mistä bussi tulikin hakemaan meidät kotiin. Bussi matka kului rattoisasti muistellen viimeisen viidenpäivän tapahtumia. Kaikki saattoivat palata kotiin väsyneinä, mutta monta kokemusta rikkaampana.

Leirillä myös syötiin, mistä kiitos OEK:n pojille!

LOISTO -96

LEIRILÄISEN SILMIN

Kun lähdimme Loistolle Kauniaisten asemalta kaikkien mielet olivat niin täynnä Loisto-mieltä, ettei "pieni" sade haitannut. Ainakaan pahasti. Ensimmäinen päivä kului teltoja pystyttäessä ja illalla sullouduimme partiotamineisiin (ne, jotka omistivat) ja teimme 15 000 :n ihmisen kansainvaelluksen avajaisiin katsomaan.... KAURAMIESTÄ!!!

Toisena päivänä menimme Slööri-alaleirin Hummeri-laakson ohjelmapoluille. Vaihtoehtoina oli melonta, sukellus, Navigare, hiekkalinnan rakennus, merirosvoseikkailu ja Aquaskaba. Me valitsimme arvoituksellisen Aquaskaban. Se paljastui vesiramboradan, vesihiihdon, lauttataistelun ym. iloiseksi sekamelskaksi. Navigaressa seilattiin merellä sekä opeteltiin navigointia ja sieltä sai myös jonkin sortin osaamistodistuksen. Seuraava yö oli jäätävän kylmä. Kaikki leiriläiset saivat kaivaa esiin villapaidat ja pipot.

Kun aamulla kömmimme kohmeisina ulos teltoista aamupalalle, saimme toisen ihanan yllätyksen; Ei ollut puuroa! Ohjelmiin lähdimme mahat täynnä edellisen päivän kiisseliä. Matkasimme Ilmatar-laaksoon, Tuuli-alaleiriin. Laakso sisälsi perinnepolkuja. Oli näpräystä, tuohitorvia, kyykän heittoa, näytelmiä, perinneruokia ja muuta kivaa. Aamupäivän vietimme koruja, sormuksia ja pillejä näprätessä. Välissä söimme lounaan ja iltapäivä kului tuohi-torvia sekä ongelmalevyjä tehdessä. Jännitystä lisäsi kyykän mahdollinen päähän osuminen. Illalla oli järjestetty Casino Rovio, jossa jokainen sai tyydytystä uhkapelihimolleen. Lisäksi saimme nauttia noitamaisia juomia, jotka nousivat toisille päähän, mutta sehän vain paransi tunnelmaa. Rankan alkuleirin jälkeen sai rentoutua heittelemällä johtajia märillä sienillä ja käymällä hierottavana. Myöhemmin illalla koko leiri lähti partiomessuun, mutta toisten matka stoppasi leiriportilla rankasateen takia. Loppu illan huvi oli märkien makuupussien ja vaatteiden kuivattelu.

Sunnuntaina kaikki saivat täydennystä vaate- ja ruokavarastoihin, koska oli vierailupäivä. Päivän kruunasivat festarit, joiden kohokohta oli tietysti MOVETRON! Maanantai ja tiistai kuuluivat haikeilla ja silloin alkoivat myös odotetut helteet. Tiistai-iltana, palattuamme haikeilta, alaleirillämme oli oma iltanuotio, jossa esiintyi yhtye, joka muistutti erehdyttävästi Fröbelin palikoita.

Keskiviikkona ja torstaina aika kului kuin siivilä, koska sen täytti ohjelmien lisäksi uiminen ja auringon ottaminen rannalla. Revontulen laaksoissa savumme oli Rescue-polulla, jossa jokainen sai täydentää ensiaputaitojaan ja suorittaa vaikkapa Tapaturman mestarimerkin.

Kipinän Seikkailu laaksossa oli hurja vauhti. Seikkailua ja toimintaa sai katukoriksesta, kiipeilystä tai vesisodasta. Henkistä seikkailua oli tarjolla inkarielämän tai murhamysterion parissa. Erityisesti mutapaini oli alkuepäilyistä huolimatta suosiossa. Illalla oli päättäjäiset. Juonesta hmm... ei nyt tule mitään mieleen, mutta ohjelma oli tanssin ja isokätisten ukkojen sekasotku. Viimeisenä yönä kaikki saivat hillua läpi yön aina lipun nostoon saakka.

Perjantaina purimme haikeissa mielin leirin ja lähdimme eväspussit kourassa ja rinkat selässä kohti junaa ja kotia. Erityisen kunniamaininnan ansaitsevat mielestämme ihanat kahvilat sekä ruokasavumme portti.

LOISTELIAITA MUISTOJA TEILLEKKIN!

Loistosta kirjittelivat:

Anni & Aura

LOISTO -96

JOHTAJAN SILMIN

Johanna toimi Loistolla Kipinä-alaleirin Rovio-ruokasavussa johtajana.

päivätyömme oli keskimäärin leppoisaa, sillä Rovioperhettä oli huoltamassa kohtalaisen monta muutakin "isä- ja äitikollegaa" muista lippukunnista. Ruokasavumme koostui siis TapMesta, Loupasta, Mekästä, Lepistä, OEKsta, Hahasta, Mavasta, Kavasta.

Herättämisen ja aamupalan jälkeen huolehdimme leiriläiset ohjelmiin, joissa he päivän mittaan enemmän tai vähemmän viettivät aikaansa tekemällä oppien uusia seikkailuja (yksi Loisto-leirin suurista päämääristä). Lounastuksen jälkeen oli iltapäiväohjelmaa, joka jatkui päivälliseen. Sitten oli erilaisia ohjelmia, jotka useimmiten järjestettiin noin 4,5 km päässä meistä. Arpaonni ei ollut suosinut meitä; ruokasavumme sijaitsi leirin kaukaisimmassa nurkassa, joten kävelymatkaa kertyi joka paikkaan suhteellisen mukavasti.

Parilla sanalla sanottuna toimenkuvamme oli siis pääasiassa leiriläisten ja itsemme kuljettelua paikasta toiseen. Muuten vietimme päivämme tramppailemalla Loistotiellä., tutustuen kioskien ja kahviloiden tarjontaan tai

lepuuttamalla itseämme rantsussa. Olympialaisia emme seuranneet, vaikka meitä siihen kehoitettiin, kun valitimme homman toimimattomuudesta; sitä kun tapahtui yhdessä jos toisessakin asiassa useammankin kerran. Pahimpina kaikkia leiriläisiä koskettavina fiaskoina mainitsisin avajaiset, päättäjäiset ja alaleirin iltanuotion (kovin oli meidän makua aliarvioitu).

Vaikka leiristä kokonaisuutena jäi itselleni

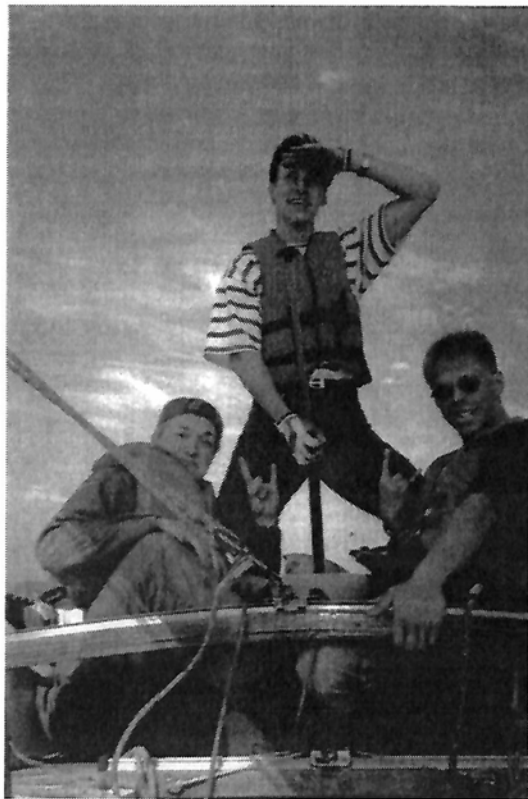
hieman hajanainen kuva, minulla oli kuitenkin oikein mukavaa. sillä meillä Roviossa oli hyvä henki ja sain roppakaupalla uusia ystäviä, joiden kanssa yhteyttä pidetään jatkossakin.

Johanna

LOISTO -96

MERELTÄ PÄIN KATSOTTUNA

Aloitimme matkamme kohti Loistoa s/y Lion Clubarilla Westendin rannasta perjantai-iltapäivänä, lähes viikkoa ennen varsinaisen leirin alkua. Keltaisella "saippuakotelolla" lähtivät matkaan lisäksi Figu, Juho ja Ypä. Perjantaina kelluimme auringonpaisteessa lähes olemattomassa tuulessa hitaasti, mutta emme kuitenkaan kovin varmasti, kohti Porkkalanniemeä. Aamuyöstä heräsimme vanttien hakkaamiseen. Kauan kaipaamamme tuuli oli vihdoinkin ilmestynyt, vaikkakin varsin kovana ja sateen kanssa. Jatkoimme matkaa ja poimimme Eeviksen mukaan Porkkalan kärjestä. Porkkalan selällä aallot alkoivat olla jo valtamerien kokoluokkaa ja tuuli yltyi

siitäkin. Nykäisimme prutkulin käyntiin, kun aloimme pelätä museoikäisen keulapurjeemme puolesta. Vanha kunnon marineri petti meidät. Clubari meni taaksepäin, vaikka yritimme hana auki vastatuuleen.

Seuraavaksi koimme vieraanvaraisuutta kiinnittäessämme veneen Nokian yksityissaaren laituriin. Aluksi meidät yritettiin ajaa pois, mutta koska takaisin myrskyiselle merelle lähteminen ei kuulunut vaihtoehtoihimme, saimme jäädä. Jatkoimme matkaa kahdeksan tunnin jälkeen tuulen laannuttua. Ajoimme koneella lähes yhtä soittoa aamuviiteen asti jolloin olimme jo näköetäisyydellä Loistosta, Lappohjan laiturissa. Aikaisesta saapumisajasta saimme kiittää Juhoa, joka löysi uuden oikoväylän

huomaamattaan. Seuraavana päivänä siirryttyämme Loiston laituriin, saimme "iloksemme" kuulla, että Kaisu-täti oli ollut huolissaan meistä ja oli ruuhkauttanut viestikeskuksen soitoillaan. Ylpeytemme kohosi suunnattomasti kuuleessamme, että merivartioston sedät olivat sanoneet ettei kukaan pääse siinä myrskyssä H-veneellä Porkkalan yli. Rakennuleirin aikana muiden rakentaessa minä ja Juho "säädimme" venettä leiriä varten.

Itse leirin alettua kuljettelimme juhon kanssa kaksi kertaa päivässä vartiolaisia. Vierailupäivää lukuunottamatta saippuakotelo oli merellä joka päivä. Aamuisin lähtivät ensimmäiset neljä uskaliasta ja lounaan jälkeen seuraavat neljä. Keikan aikana vapaavalintaisesti joko perehdyttiin pintapuolisesti purjehduksen saloihin tai keskityttiin kastelemaan vesisodassa MeMe:n Da Vinssin miehistöä ja kipparia. Turnajais tyylillä toteutetut vesisodat päättyivät lähes joka kerta Da Vinssin "taktisiin vetäytymisiin" eli raukkamaisiin luovutuksiin.

Satama-alue oli erillään muusta leiristä. Noin viiden kilometrin matkaa ei onneksi tarvinnut kävellä. Bussit kuljettivat meitä sataman ja leirin välillä yöhön saakka. sataman palvelut olivat myöskin yllättävän hyviä. vanhan proomun hylkyyn rakennetussa virkistyspiste "Pesässä" tarjottiin ruoat ja siellä kioski hinnat olivat jopa muita kioskeja halvemmat. Ohjelmistoon kuului mm. bändejä. Satamahenkilökuntaa varten oli satamassa myös sauna, joka lämpeni joka ilta.

"Pesässä" pidettiin torstai-iltana sataman päättäjäisjuhlallisuudet, joiden tarjoilut olivat mahtavat, ainakin leiriolosuhteissa. Ohjelmassa oli aluksi partiolauluja ja sen jälkeen lavalle astui illan päättähti Jack and the Daniels. sataman päättäjäiset bändeineen olivat paljon hienompi tapahtuma kuin sen jälkeen pidetyt koko leirin päättäjäiset isokäsimmäineen.

Lauantaina alkanut kotimatka sujui paljon odotettua nopeammin kovan myötätuulen ansiosta. Aurinko paistoi kokoajan, lukuun ottamatta alussa ollutta sumua, jossa ei nähnyt juuri omaa nenän päätään pidemmälle. Sumun hälvettyä löysimme itsemme jostain aivan muualta kuin mihin olimme kuvitelleet menevämmä. Paluumatkan miestäön oli vaihdettu Mona ja Aliisa, Juhon ja Ypän tilalle.

Sunnuntai päivänä Clubari teki oman ennätyksensä nopeudessa: 10.3 solmua! Omaan kotisatamaan vihdoinkin päästyämme, noin 200 mailia enemmän kulkeneena, kaikki huokaisivat helpotuksesta. kuka olisi uskonu että Clubari-vanhus pysyisi noin pitkän matkan pinnalla?!

Tämä oli todellakin erilainen tapa maapartiolaiselle viettää leiri, mutta mukavaa näinkin oli. Välillä kovassa tuulessa ja sateessa tuli kuitenkin ihmeteltyä, miksei pysynyt mukavasti siellä minne maapartiolaiset kuuluu, kuivalla maalla, mutta jälkikäteen monta kokemusta rikkaampana, ei kaduta pätkääkään.

Kaga

Riihitys

ja Karhunkierros

4.-5.5 -96

Riihitys pitkästä aikaa suunnistaen - ei ihan mahdollon ajatus, kun viime syksyn Espoon Punanenkin tuli vietettyä rastilla. Minulle tarjottu toimenkuva kuulosti kyllä niin fyysisesti kuin psyykkisestikin hyvin vaativalta (tiedossa verta, hikeä ja kyyneleitä eli kolmatta luokkaa riihittävän vartion luotsaaminen rastilta rastille ihmeemmin heidän suunnistukseensa puuttumatta sekä pidättäytyminen erossa heidän rastisuorituksistaan), mutta koska partiohan tunnetusti on Suuri Seikkailu, päätin suostua ja näin tyttövartio Virtahevot sai seurakseen, riemukseen ja taakakseen ensimmäiselle Karhunkierrokselleen minut.

Lähdössä Kattilan parkkipaikalla varhain lauantaiaamuna näytti vaativa tehtäväni heti todellisen minänsä seuraavanlaisen probleemin muodossa: ryhmäni jäsenten henkilöllisyys ei vielä ollut tiedossani. Vartiolaisten keskinäinen tuntemus toi kuitenkin nopean avun tilanteeseen ja ilman sen kummempaa painostusta he alkoivat ahertaa lähtötehtävänsä, kirjetelineen, kimpussa. Itse poistuin tässä vaiheessa hieman sivummalle ja kävin vilkaisemassa kakkosluokkaa riihittävien jalkapuiden valmistumista (ja tällä en tarkoita jalkapuiden riihittäneen, vaan...) Eriäviä mielipiteitä ilmeni siitä, kannattaako reiät sahata ennen kappaleiden yhteenliittämistä vai ehkä sittenkin vasta sen jälkeen. Ykkösluokkalaiset puolittelivat strutsinmuna-pingispalloja tuuliviirejään varten.

Matka ensimmäiselle rastille taitui varsin sutjakasti pienen mikä-mikin-kompassinluoli-on -kertauksen jälkeen. Rastitehtävänä mittailua henk. koht. mitoilla ja sään arviointia. Huhupuheiden mukaan rastimiehet olivat myös tuoneet mukanaan suurehkon säkillisen ihan ostettua hiekkaa, ja rastipaikkahan oli... HIEKKAKUOPPA!

Kakkoselle matkatessamme kohtasimme kallioita ja kukkuloita. Itse rastitehtävä liittyi jollaintapaa lajitteluun, minun osaltani aika kului taistellessa probleemia numero 2 (kaksi) vastaan (rankkaa...) Karttaan tussilla merkatut rastit alkoivat nimittäin uhkaavasti kulua pois ja niiden vahvistaminen tuntui melko tarpeelliselta.

Rastilta poistuttuamme katsoi eräs vartiomme jäsen parhaaksi arvioida järiveden lämpötilaa herkillä varpailaan (kuluttajasuojalakia noudattaen jätän erisnimet mainitsematta) Tienvarressa seurasi sitten asiaankuuluva ja hyvin ansaittu tauko ja siinä voimia kerättyämme jatkoimme matkaa seuraavaa rastia kohden jopa hieman liiankin pitkään. Seurasi keskustelua siitä kenen olisi pitänyt seurata karttaa ja kenen odottaa ketä, mutta rastillehan sitä kuitenkin selvittiin. Kolikoiden kotimaiden tunnistaminen vaikutti hauskalta.

Seuraava rastiväli oli meille ensimmäinen kokonaan suunnalla vedettävä, mutta suklaan voimin selvisimme ulos petoja kuhisevasta aarniometsästä kauniin (ja uimakelpoisen?) lammen rannalla olevalle ruokarastille. Tarina kertoo erään vartion ulostautuneen kyseisestä metsästä myös hieman pidemmän matkan päässä...

Ruoasta tuli ruokaa ja EA-rastin kautta jatkoimme suoraan kutoselle kakkos- ja kolmosluokkien kiertäessä ylimääräisen rastin kautta.

Rastipaikkaa ei ainakaan voi moittia ja tehtävänä solmuja.

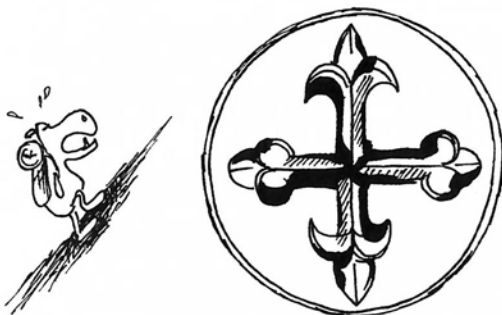
Yörastille selvisimme ihmeteltyämme hetken valjaiden varassa ilmassa roikkunutta miestä, jota kaverit liikuttelivat köysistä kiskomalla. Kyseessä oli ilmeisesti joku kilpailu, jonka kannustusjoukoiksi emme kuitenkaan jääneet, vaan matkamme jatkui kohti yötä. Kun laavu oli pystyssä, arvoitukset ratkaistu ja sarjakuvahahmoille keksitty sanat suuhun kerkesi itse kukin vähän nukuakin.

Aamulla sitten pirteinä kuin pienet virtahevot matkasimme päivän ensimmäiselle rastille, jossa vartioni pääsi näyttämään taitojaan ramboradalla ja virtahepomaisella ketteryydellään saavuttivat päivän siihen asti parhaan ajan. Tästäkään päivästä ei selvästikään tulaisi aivan ongelmitta selviämään, vaan keväinen auringonpaiste uhkaili välillä meitä sateella jopa niin, että jouduimme harkitsemaan sadevarustuksen esillekaivamista. Rohkein mielin uhmasimme kuitenkin tätä outoa nestemäistä ilmiötä ja selviydymme rastille ja taisivathan nuo melkein selviytä Suomenlipputietoutta mitanneesta rastitehtävästäkin.

Seuraava ongelmamme koski taas nesteitä; tällä kertaa itse kutakin tuntui vaivaavan sen puute. Ylämäet tuntuivat rankoilta rinkalla tai ilman (tai kahdella), mutta seuraava rasti soikin sitten hieman pidemmän levähdystaunon vinkeää palikkapeliä rakennettaessa.

Vielä yksi probleemi oli meidän kohdattava ja se oli Solvallon laskettelumäen huipulle kiipeäminen. Virtahepomainen ketteryys oli tipotiessään ja tilalla niin kutsuttu virtahepomaisen raskas askel, mutta jotenkin sinne ylös sitten kuitenkin päästiin. Hurrjanhauskan kahlekuningasleikin jälkeen alkoi hurjankurja kiri, mutta maalissa saatu jäätelö teki tehtävänsä ja sai meidät unohtamaan kaunamme tehtävän ideojia kohtaan.

Lopuksi haluan lausua kiitokseni Virtahevoille kärsivällisyydestä ja onnitteluni hienosta sijoituksesta, suosittelen lämpimästi kaikille riihityksen karusta totuudesta liiaksi vieraantuneille johtajille uusia näkökulmia avaavaa kokemusta sekä huomauttaa, että se mitä kerroin viime Punkusta ei tule toistumaan. Naistoimikunta iskee jälleen...

Mona

Luokitellut ilmoitukset

Onnittelut uusille ylioppilaille. Mona Laine Johanna Peltola kaisu Pusa Antti Isomäki Maria Nuutila Tiia Helomaa Terhi Ojanen	Kimmelöt kämmelöt, metsän kämmelöt... ... TapMen uusi virallinen huuto. Ei taas mutka ruokaa! Varusmies, oletko tullut ajatelleeksi; ketään EI KIINNOSTA!! JAHA! Mun teltassa on termiitti... se kaiken rikki nakertaa.
Myynnissä: 2 kpl Ruskeata partiopaitaa koko 164cm kysellä voi Peter Lambergilta numerosta 09/ 51 51 21	
Ei täsmää...	Lähe menee!
Matti ja Antti ovat astuneet armeijan harmaisiin.	Thunder

RIIHITYKSEN TULOKSET:

1. Maantiekiiitäjät II luokka
2. Virtahevot III luokka
3. Katukarhut II luokka

Onnittelut voittajille!

TOIMINTAKALENTERI SYKSY 1996:

- 31.8.-1.9. Valborgretki vartiolaisille
21.9.-22.9. Espoon punainen partiotaitokilpailu
29.9. Sudenpentujen päiväretki
25.-27.10. Vartiolaistenretki
13.-15.12. Jouluretki koko lippukunnalle Lopella
